

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

24

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE KOERIER VAN LYON

DE KOERIER VAN LYON

Op de 8e Floreal van het jaar IV van de Franse Republiek (27 april 1796) op het binnenplein van hotel « De Tinnen Schotel » te Parijs. De koerier Excoffon en de postiljon Audebert maken zich klaar om met hun postkoets naar Lyon te vertrekken...

De volgende morgen stelt het gerecht een onderzoek in ter plaatse...

Dood ! Alle twee !
De zeven miljoen assignaten zijn verdwenen !

Er ontbreekt een van de twee postkoetspaarden. De medeplichtige reiziger zal er gebruik van gemaakt hebben om te vluchten.

Het nieuws van de aanranding heeft het hele land met ontzetting geslagen.

De energieke rechter Daubenton neemt de zaak in handen.
Ondervraag ! Speur overal ! Doorzoek alles !... Ik moet die ellendelingen vlug vast krijgen !

's Anderendaags 's avonds
Wij hebben er één te pakken !... Een zekere David Bernard. De man heeft, in gezelschap van een zekere Couriol, vier paarden teruggebracht die hij gehuurd had.
En Couriol is gevlucht ?

's Anderendaags doen de soldaten een nieuwe ontdekking...
Je bent er aan, Richard ! Want je verbergt drie miljoen assignaten in je schouw !
Spreek op ! Waar zijn je medeplichtigen ?

Couriol is naar Château-Thierry gevlucht. Hij verbergt zich bij zijn vriend Bruer...

De gendarmen volgen dit spoor, en vallen bij Bruer binnen...
Wie ben je? Al de bewoners van dit gebouw zijn verdacht !
!

Wij komen Bruer en Couriol aanhouden, want zij worden er van beschuldigd medeplichtig te zijn aan de aanval op de postkoets van Lyon... Wat richt jij hier uit ?
!?

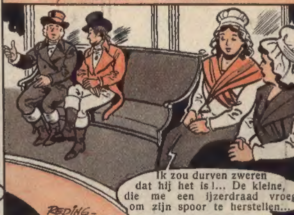

Ik ben Guenot, en heb een winkel te Douai... Ik heb gisteren een zaak gedaan met Bruer, en hij heeft mij uitgenodigd bij hem de nacht door te brengen...

Dat kan zijn. Uw papieren schijnen in orde, maar ik moet ze niettemin in beslag nemen. U zult ze van de onderzoeksrechter terugkrijgen, wanneer wij uw alibi zullen onderzocht hebben.

Vijftien dagen later ontmoet Lesurques, die ook te Douai woont, toevallig zijn stadsgenoot Guenot...

Wel, ouwe jongen !
Ha ! Lesurques ! Kom, we drinken samen een glas. Maar ik moet eerst nog mijn reispas afhalen in het justitiepaleis...

Wacht je even ?... Binnen vijf minuten ben ik terug...
Ik ga met je mee !... Wij kunnen in de wachtzaal ook praten !

De twee mannen nemen plaats voor het kabinet van rechter Daubenton...
Ik zou durven zweren dat hij het is !... De kleine, die me een ijzerdraad vroeg om zijn spoor te herstellen...
REDING

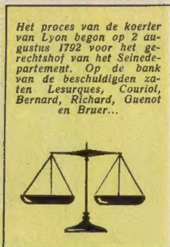

Drie kwartier later...
De onderzoeksrechter schijnt niet erg gehaast...
Citoyens, wilt u samen binnenkomen ?

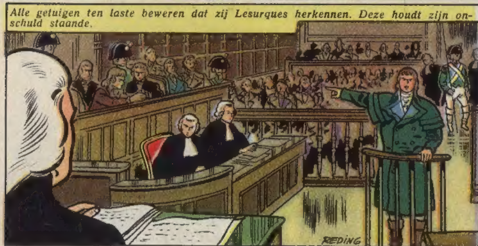

Wel, herkent u ze ?
Ja ! Ja zeker ! Het zijn twee van de vier ruiters die biljart kwamen spelen !

Ja, die kleine, Lesurques, draagt nog dezelfde klederen als op die avond...

Maar dat is vals ! Ongehoord ! Ik ben nooit van mijn leven te Lieusaint geweest !
En ik evenmin !... Wij zijn hier in het hol van de wolf terechtgekomen !

Een uur later...
De getuigen herkennen u formeel. Ik ben verplicht u aan te houden !

Het proces van de koerier van Lyon begon op 2 augustus 1792 voor het gerechtshof van het Seinedepartement. Op de bank van de beschuldigden zaten Lesurques, Couriol, Bernard, Richard, Guenot en Bruer...

Alle getuigen ten laste beweren dat zij Lesurques herkennen. Deze houdt zijn onschuld staande.
REDING

Er bestaat geen twijfel meer ! Ik, Champeaux, tavernier te Lieusaint, bevestig dat Lesurques bij mij zijn gebroken spoor heeft hersteld.

Ik zweer dat de getuige zich vergist !

Lesurques, wij zullen de getuigen ter ontlasting horen. U beweert dat u te Parijs was tijdens de nacht van de 8e Floreal ?...

Inderdaad ! Die dag ben ik bij de juwelier Legrand geweest. Terwijl ik in zijn winkel was, heeft hij een uurwerk verkocht aan een Duits reiziger, met name Aldenhof !

We zullen de juwelier ondervragen.

Ik ben er zeker van dat ik mij niet vergis. De 8e Floreal heb ik die verkoop ingeschreven in mijn register...

Hoe durft u dat zeggen ! Het cijfer 8 is er nadien overgeschreven ! Gendarmen, neem de getuige gevangen !

Na twee uur beraad...

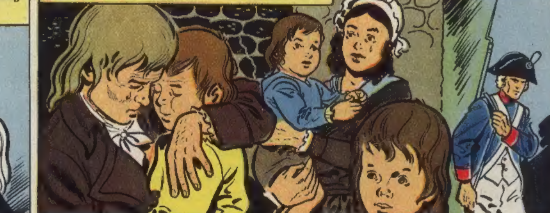
Lesurques, Couriol en Bernard worden schuldig bevonden en ter dood veroordeeld, Richard veroordeeld tot 24 jaar dwangarbeid en Guenot en Bruer vrijgesproken...

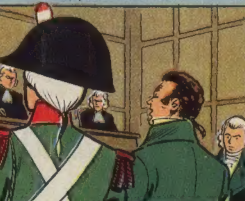

...en Dubosc, die zijn zwarte haren verborgen had onder een blonde pruik, zodat hij sterk op Lesurques geleek. Ik zweer u dat Lesurques onschuldig is !

Al diegenen die Couriol vroeger had genoemd : Dubosc, Vidal en Rossi werden op hun beurt ter dood veroordeeld en terecht gesteld. Nochtans werd de nagedachtenis van de ongelukkige Lesurques door het gerecht nooit in eer hersteld.

Einde

ONDER ONS VERMA

EXAMENTIJD

MIJN vriend Henk is vreselijk opgewonden.

— Als je eens wist wat er mij overkomt ! riep hij toen hij mij in de verte zag.

— Wel, wat is er aan de hand, ouwe jongen ?

— Neen, je kan het niet begrijpen. Het is te verschrikkelijk !

— Zeg het maar, schiet op !

— Wel, ik sta voor mijn examen.

— En is dat zo vreselijk ?

— Denk toch eens aan al de leerstof die ik moet herhalen, hoeveel lessen ik moet van buiten leren en dan praat ik nog maar liefst niet over het mondeling examen, want als ik daaraan denk krijg ik koorts.

— Mijn beste Henk, alle studenten staan thans voor hun examen. Je hebt tijdens het schooljaar toch flink geleerd, je hebt toch, zo niet alles, dan toch veel onthouden ? Wel dan, waarom je zo opwinden ? Herhaal je lessen metodisch, schep een beetje orde in je werk zodat je klaar ziet in de leerstof en bewaar je kalmte.

— Je hebt gelijk... Ik zal er aan denken en al dadelijk beginnen mij ernstig voor te bereiden.

— Veel sukses, Henk ! *Kuifje*

VISPISTOLEN

HARM Blondeau, van Sitta
(Holland), wou graag een t
kening hebben van een vispisto
Ik heb zijn verzoek doorgestuu
naar onze specialist in zake o
derwaterjacht : Willy Vande
steen.

HET SUPER-KUIFJE van
bladzijden is overweldigen
Werkelijk, mijn vader bladert
steeds in met groeiende belan
stelling. Als hij Kuifje in zijn b
zit heeft, kun je hem nog moe
lijk losrukken uit de meeslepend
avonturen. Het volledig tekenve
haal is schitterend. Het pittig
Prinske is vooral geliefd do
mijn kameraden, schrijft **Fra
çois De Meyer, van Boom.**

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

A*D. van Kuyk,* Wilhelminapark 34, Breda (Holland) 13 jaar, zoekt Engelse korrespondente. Hobbies : geschiedenis, sport, muziek en natuurschoon.

D*ICK Ter Morshuyzen,* Allard Piersonlaan, 153, Den Haag (Holland), is bijna 18 jaar en werkt reeds op kantoor. 's Avonds studeert hij klassieke talen, Grieks en Latijn. Niettemin vindt hij nog de tijd om postzegels te verzamelen en interesseert hij zich voor aardrijkskunde en geschiedenis. Hij zou graag een korrespondentievriend in België vinden.

G*ODELIEVE Metdepenningen,* Kokkelbeekstraat, 66, Sint-Niklaas-Waas, zou graag korresponderen met een meisje van 15 à 16 jaar uit Oostenrijk, Italië, Suriname, Indonesia. Ze zou graag in kontakt komen met een meisje uit een barakkenkamp van Oostpriesterhulp in Duitsland. Men mag haar schrijven in het Nederlands, Frans of Duits. Hobbies : ruilen van aardrijkskundige dokumentatie en letterkundige nota's. Godelieve is geboren op 13 april 1940.

R*OBERT Gvirtman,* Koninklijk Atheneum, Vlieghavenlaan, Keerbergen, geboren te N'Goma (Ruanda-Urundi) vraagt naar nieuws van Suzy van Meeteren, uit Aruba (Nederlandse Antillen).

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

SLIM

BOEKHANDELAAR tot schoolknaap :

— Dit boek bespaart je de helft van je werk.

Schoolknaap :

— Mooi, dan neem ik er twee.

HIJ WIST HET NIET

ONTDEKKINGSREIZIGER tot neger :

— Wanneer is hier de laatste blanke man geweest ?

Neger :

— Dat zal ik even aan de kok moeten vragen.

(Fred Rambow, Den Haag.)

JUIST !

MEESTER : De Schelde mondt uit in de Noordzee. Waar ligt de oorsprong ?

Jefke steekt zijn vinger op.

Meester : Weet jij het, Jefke ?

Jefke : Ja, meester. Aan het andere einde !

(Jacques de Scheerder, Antwerpen.)

HIJ WAARDEERDE HET SCHONE

EEN aapje loopt ergens in een mooi salon rond, voor de spiegel bekijkt hij aandachtig zijn eigen beeld en zucht :

— Hoe is het mogelijk dat de mensen zo'n lelijke dingen aan de muur hangen !

(René Oorstjens, Turnhout.)

IN DE KAZERNE

Er was een soldaat die zich om 11 uur nog stond te wassen. Hij had veel sproeten. De generaal kwam op inspektie en zei :

— Zo, mijnheer wast zich pas om 11 uur ?

— Ekskuseer, generaal, zei de soldaat, ik doe mijn koperwerk blinken !

(Jan Stockman, Eeklo.)

ZIJN TAAL VOOR ALLES

ER was een minister die een spreekbeurt gaf. Hij begon met de woorden :

— Mesdames, messieurs...

In de zaal riep er een man :

— In Vlaanderen spreekt men Vlaams !

De minister herbegon :

— Dames en heren...

En dezelfde man riep :

— A la bonne heure !

(Jean-Paul Michiels, St-Pieters-Woluwe.)

WAT ZIT ER IN DEZE CIJFERS VERBORGEN ?

VERBIND de cijfers een met twee, twee met drie, enz..., en je ziet de koning van het neerhof te voorschijn komen.

RAADSELTJE

Voor wie doet zelfs de koning zijn hoed af ?

OPLOSSING

— Voor de haarkapper.

(Pol Casman, Antwerpen.)

DISKRETE JONGEN

De meester vroeg aan een jongen :

— Zeg, Jan, noem mij eens een doorschijnend voorwerp.

— 't Sleutelgat, meester !

(Willy Janssen, Maaseik.)

DE TEST VAN DE WEEK :

ZOU JE EEN GOED DIPLOMAAT ZIJN ?

DE eerlijkheid en de openhartigheid zijn twee prachtige deugden. Bovendien zijn eerlijke en openhartige mensen altijd de sympatiekste. Het is in het leven echter mogelijk dat je niet alles mag zeggen wat er op je tong ligt en je sommige zaken met veel takt en diplomatie moet aanpakken.

1. Kan je een wens beleefd en vriendelijk formuleren ? . . . .

2. Gelukt het je wel je ware mening te verbergen om je vriend geen pijn te doen ? . . . . . .

3. Ben je bekwaam je te beheersen en je woede te verbergen ? . . . .

4. Twee vrienden van je hebben ruzie gemaakt. Kan jij de vriendschap van beiden behouden en geluk je er in hen te verzoenen ? . . . .

5. Heb je in een klein geschil steeds de lachers op je hand ? . . . .

6. Tracht je nooit een geschil aan te wakkeren, maar probeer je steeds beide partijen te verzoenen ? . . . .

7. Kan je een verwijt aan een vriend gericht, vriendelijk formuleren, d.w.z. doe je steeds je best je vriend niet te kwetsen ? . . . .

8. Sturen je kameraden je wel eens naar de leraar of de direkteur om een of andere gunst te bekomen ? . . . .

9. Gelukt het je de « gebroken potten » te lijmen ?

10. Ben je er van overtuigd dat men makkelijker iets bekomt wanneer men beleefd en vriendelijk is ?

Totaal . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Kijk, daar is hij al !

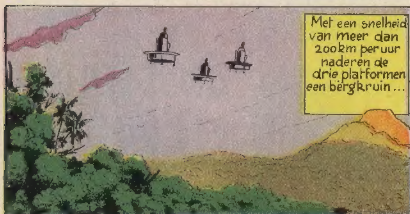

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

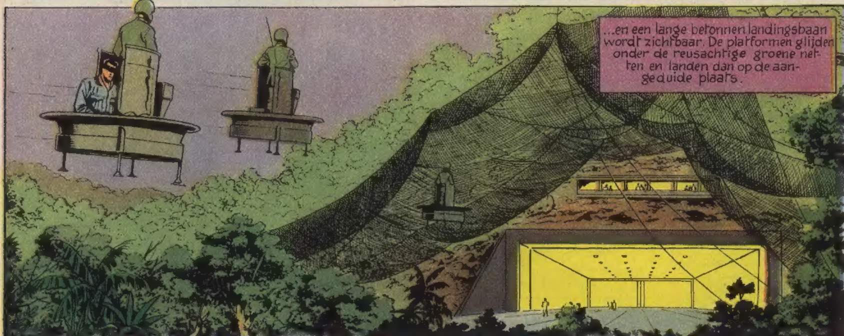
TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan werd gevangen genomen door de bemanning van de vliegende platformen en naar de basis van deze laatsten gevoerd.

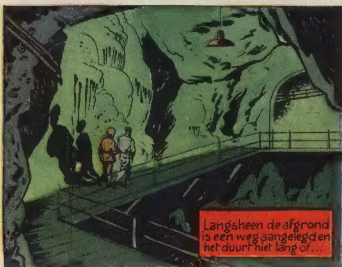

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

HET SNELSTE V

STIJGT TOT 12.000 METER IN EEN MINUUT EN HEEFT VLEUGELS SCHERP ALS EEN SCHEERMES

DE F 104 is een Amerikaans interceptievliegtuig dat gebouwd werd door de **Lockheed Aircraft Corporation** en zo pas over de woestijn van Californië werd ingevlogen. De F 104 deed een zeer diskrete intrede in de wereld en vele eigenschappen van dit sensationeel vliegtuig worden ook thans nog geheim gehouden. Sensationeel is het alleszins, want, volgens de specialisten van de Amerikaanse Luchtmacht, kan het **mach 2** bereiken, m.a.w. het is twee maal zo snel als het geluid of : het vliegt met een snelheid van ongeveer 2.250 km per uur. Het wereldsnelheidsrekord werd echter niet officieel gebroken. De bouw van de F 104 is vanzelfsprekend ultramodern. Het vliegtuig weegt 6 ton, is 16 m 70 lang en heeft korte (2 m 50), schuinstaande, pijlvormige vleugels, die zo dun zijn dat hun aanvalsvlak snijdt als een scheermes. Op het vliegveld legt men

De zeer slanke F 104 in de vlucht gekiekt. Let op de positie van het diepteroer. De pilootzetel van de F 104 wordt naar beneden uitgeworpen.

★

Deze foto toont duidelijk de neus, de piloothut en de schuinstaande vleugels van het toestel.

LIEGTUIG TER WERELD

viltstroken om de vleugels om te voorkomen dat het bodempersoneel zich ernstig kwetsen zou! De F 104 wordt aangedreven door een turbostraalmotor J 79 met post-verbranding van de General Electric. Het is een nieuw motortype dat een stuwkracht van 6.800 kg heeft.

De F 104 werd « Starfighter » (Stervechter) genoemd, kan hoger vliegen dan 15.000 m en de snelheid waarmee dit toestel stijgen kan, is verbazingwekkend 12.000 meter per

Kijk hoe kort de vleugels zijn in verhouding tot de lange, slanke romp. De hut van de piloot staat helemaal vooraan, zodat de piloot een zeer goed uitzicht heeft

De F 104 boven de Californische woestijn. Twee brandstofreservoirs hangen aan het uiteinde van de vleugels.

★

Hoofdingenieur en invlieger Herman R. Salmon kijkt nog even naar de naaldscherpe neus van de F 104 alvorens op te stijgen. Het toestel heeft 1500 meter nodig om op te stijgen. Kijk naar het ranke silhouet. Langsheen de romp, voor de vleugels, liggen de bommen die de F 104 kan meenemen.

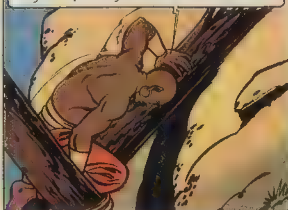
minuut! Arme piloot.. De gedachte alleen reeds zou je de stuipen op het lijf jagen. Het is de eerste supersonische interceptiejager, die zal uitgerust worden met een pilootzetel die naar beneden toe uitgeworpen wordt.

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

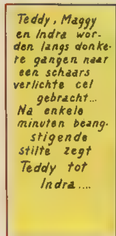
DE ZWARTE

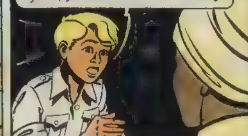

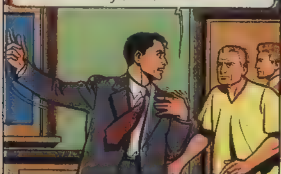

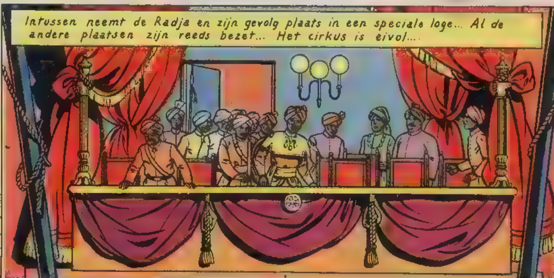

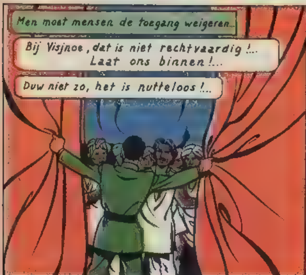
TALISMAN

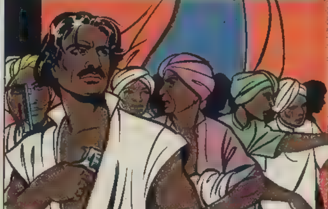
Tarass Boelba wil Teddy helpen en hij neemt een lange bamboestok om daarmee over de ravijn te springen...

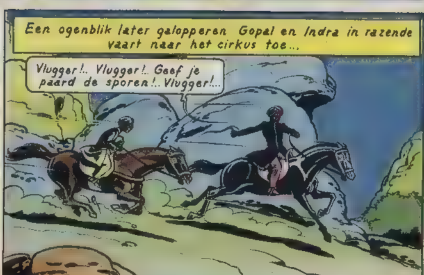

(Wordt voortgezet.)

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

MAAK GEEN PRONOSTIEK !

WEET je waarom ik de Ronde van Frankrijk met een beetje angst tegemoet zie ? Omdat ik mij dan aan pronostieken zal moeten wagen. Met dit spel wint men haast nooit en heeft men alles te verliezen. Is je pronostiek juist, denkt niemand er aan je te feliciteren; heb je je echter vergist, dan zijn er honderden om je te verwijten.

IEDERE vrijdagavond geef ik met een vriend een paar pronostieken voor de komende week. Je kan niet geloven hoeveel moeilijkheden ik mij daarmee al heb op de hals gehaald. Voorspel ik dat enkele klubs zullen verliezen en wil het toeval dat deze klubs winnen, dan ontvang ik een heleboel prentkaarten en brieven die mij er humoristisch of sarkastisch op wijzen dat ik weer eens de vinger in mijn oog heb gestoken. Voorspel ik dat enkele klubs zullen winnen en verliezen deze klubs in werkelijkheid, dan is het ook niet goed. Dan verwijten ze mij, dat mijn voorspelling hun ongeluk heeft gebracht. Het is erg gek, maar het staat vast dat veel brave lui menen dat het de sportjournalisten zijn die een match doen winnen of verliezen.

Te Charleroi woont er een dame, vurige aanhangster van de voetbalklub van Charleroi. Kom ik naar Charleroi om een match bij te wonen, dan zegt ze : « Het is niet eens de moeite dat wij spelen, wij zullen toch verliezen ! ». Het mooiste van de grap is dat Charleroi, de beide keren dat ik de match bijwoonde, won !

Het ware misschien nog het beste telkens match nul te voorspellen. Dan had niemand te protesteren !

★

DE pronostiek voor wielerkoersen is nog moeilijker, vooral wanneer het gaat om een klassieke wegrit. Is het een koers met verschillende wegritten, wordt het makkelijker. Men kent immers de sterkste, de beste renner. Verliest deze een rit, mag men er zeker van zijn dat hij de verloren tijd zal inhalen. In een klassieke wegrit zijn er te veel outsiders. Het wordt zo iets als een loterij. Het is mij zelden gelukt de overwinnaar op voorhand aan te duiden. Dit jaar echter heb ik een beetje geluk gehad. Inderdaad, ik voorspelde het sukses van Debruyne in Parijs-Nice en Milaan-San Remo. Ik geloofde aan het sukses van Ockers in de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix. In deze laatste koers kreeg hij bandbreuk op 12 km van de aankomstlijn. Tot dan toe echter was mijn voorspelling juist...

★

HEB je al wel eens horen praten over Paola Bolognani ? Het is een achttienjarig Italiaans meisje dat over de voetbalsport van haar land werkelijk iets af weet. Allereerst heeft zij de sportjournalisten van Milaan uitgedaagd en zij won de strijd. Daarna waagde zij haar kans voor de televisie, in het spel « Vraag en Antwoord », en won in een ommezien de som van 2.560.000 lire door korrekt te antwoorden op de vragen welke haar over de voetbalsport gesteld werden. Zij had zich met dat mooi sommetje kunnen tevreden stellen, maar zette het geld opnieuw in voor een tweede vragenreeks. Heel Italië hing aan de lippen van die Paola-weetal en in de herbergen werd er gevochten om een plaatsje te krijgen voor het T.V.-toestel. Men stelde haar drie vragen. Zij kon er zonder aarzelen op antwoorden. De eerste luidde : « Zwitserland overwon Italië één keer. Waar ? ». Antwoord : « Te Stockholm tijdens de Olympische Spelen ». Tweede vraag : « Welk punt van overeenkomst was er tussen de twee middenvoorspelers die in het jaar 1913 de match België-Italië en Italië-Oostenrijk speelden ? ». Antwoord : « Zij heetten beiden Fresia ». Derde en laatste vraag : « Hoe heetten de spelers van de middenlijn van Bologna die de kampioenschappen 1936 en 1937 wonnen ? ». Antwoord : « Montesanto, Andreolo en Corsi ». Paola-weetal won daarmee 5.120.000 lire of 425.000 B. F.

TWINTIG JAAR LATER

Het volk komt in opstand, de adel zet de ene samenzwering na de andere op touw. Mazarin wou graag enkele trouwe vrienden waarop hij zou kunnen steunen.

DE GASCOGNER EN DE ITALIAAN

(13) MAZARIN dacht lang na over de toestand in Parijs en het gesprek met de graaf. Dan reed hij naar het koninklijk paleis en had met de koningin een onderhoud van een half uur. Waarover zij het hadden is een geheim, maar na afloop van dit onderhoud scheen Zijne Eminentie zeer opgewekt. Hij keerde naar zijn werkkamer terug, opende de deur van de gang en naderde d'Artagnan, die van vermoeidheid op een bank in slaap was gevallen. « Mijnheer d'Artagnan, zei hij met zachte stem, volg me, ik moet u spreken. » De Gascogner schrok wakker, verontschuldigde zich en volgde de kardinaal. « Hehe ! dacht hij. Zou vrouw fortuna gekomen zijn terwijl ik sliep ?... »

(14) MIJNHEER, zo begon Mazarin, het ogenblik is aangebroken om van uw talenten gebruik te maken. Ik vernam een en ander over uw leven en weet dat u twintig jaar geleden een grote dienst hebt bewezen aan de koningin van Frankrijk. » D'Artagnan beefde. Was dit een valstrik ? Hij deed alsof hij niet begreep. « Bravo ! U is diskreet ! vervolgde Mazarin glimlachend. Maar thans mag u gerust spreken. De koningin heeft u van uw eed ontheven. » De kardinaal stak zijn hand uit naar de officier en d'Artagnan herkende de diamant, die Anna van Oostenrijk hem eens had gegeven uit erkentelijkheid en die hij nadien, helaas ! had moeten verkopen om zijn schulden te betalen...

(15) BEVEEL, monseigneur ! Ik ben gereed om u te gehoorzamen. » — « Ik heb een man als u hard nodig, zei de kardinaal. U weet dat de politieke situatie er niet goed voor staat en dat men tegen mij intrigeert. Indien u mij trouw dient is uw fortuin gemaakt. Ik wens dat u uw trouwe vrienden van eertijds, Athos, Porthos en Aramis, opzoekt en dat u ze naar hier brengt. Met z'n vieren kunt u wonderen verrichten, daar ben ik van overtuigd. » — « Monseigneur, ik zal mijn best doen om mijn vrienden er toe te overhalen Uwe Eminentie te dienen. » Mazarin wreef zich vergenoegd in de handen...

(16) NA een kleine aarzeling greep Mazarin een volle beurs uit een koffer en overhandigde ze met een zucht aan de Gascogner. D'Artagnan boog dankend, maar wist hoe gierig de kardinaal was. Hij verheugde zich dus niet alvorens hij wist hoeveel de beurs bevatte. Misschien waren het slechts enkele zilveren dukaten. En inderdaad, zijn vrees was gegrond. Hij verliet het paleis, ging onder een lantaarnpaal staan om te kijken wat er in de beurs stak. « Ba ! Daarmee zal ik niet ver geraken ! fluisterde hij misprijzend. Mazarin heeft zijn reputatie verdiend. » Inwendig vloekend over de gierigheid van de kardinaal keerde hij naar zijn woning. Daar wachtte hem een verrassing...

(17) HIJ zat net een stukje te eten als hij in de aanpalende kamer glas hoorde rinkelen. Met de degen in de hand liep hij er naar toe. Een man kwam langs het venster binnen. « Ellendeling ! schreeuwde hij, wat kom je hier doen ? » Dan werden zijn ogen groot van verbazing en hij schaterlachte. « Planchet, ben jij het ? » — « Ja, mijnheer d'Artagnan ! antwoordde deze. Het doet me genoegen dat u uw vroegere dienaar herkent hebt. Ik meende dat u me aan uw degen zoudt rijgen ! Mag ik u vertellen waarom ik hier zo binnenval ? » Planchet bekende dat hij zich bij de oproerlingen had aangesloten en aan het hoofd van een groep burgers tegen Mazarin streed...

(18) EEN kwartiertje geleden, zo vervolgde hij, slaagde ik er in Rochefort te bevrijden, die men naar de Bastille voerde. Ik herkende hem toen hij voorbij reed en mijn lui hebben de koets tot staan gebracht. Mijnheer de Rochefort kon vluchten, maar ik werd nagezet door de soldaten. Ik kon slechts ontsnappen door in uw kamer binnen te dringen. » Wat een komische situatie ! Een opstandeling zoekt onderdak bij de luitenant van de kardinaal !... « Je hebt er goed aan gedaan, Planchet, onze vriend de Rochefort te bevrijden. Vermits je in gevaar verkeert, neem ik je terug in mijn dienst. Morgenvroeg vertrekken wij voor het groot avontuur !... »

DE PALAD

VERHAAL VAN Y. DUVAL GEILLUS

NEEN, ik teken dit dokument niet !

— Teken, Isabella ! Dit is immers het beste voor uw graafschap dat een meester nodig heeft en geen grijsaard of een onervaren kind. Ik heb je aangeboden met mij te huwen. U heeft die eer afgeslagen. Goed, dan staat er nog slechts een ding op en dat is, afstand te doen van al uw rechten op dit graafschap ten mijnen gunste. Ten slotte ben ik toch uw kozijn. Het bezit blijft dus in de familie.

DE jonge gravin Isabella van Paliseul, die waakte bij het doodsbed van haar vader, had zich opgericht.

— U bent een schurk, Robert de Noirfond. Mijn broer Jacques sneuvelde voor Antiochië. Mijn vader heeft nog slechts enkele uren te leven en u maakt van deze tragische omstandigheden gebruik om het graafschap, dat mij toekomt, afhandig te maken. Het is best mogelijk dat, wanneer er hier geen meester meer is, benden het land zullen plunderen, maar dat is nog altijd beter dan uitgeleverd te zijn aan de willekeur, aan de roofzucht van een jakhals van uw soort. Ik onderteken dit stuk nooit ! Ik sterf nog liever !

— Ik heb helemaal niet het inzicht u te doden, mooi nichtje. Mijn oom zal misschien nog wel enkele dagen leven en morgen heeft het groot steekspel plaats, dat weet u ook wel. Ik triomfeer ieder jaar, dus kom ik ook dit jaar als overwinnaar uit de strijd, en u weet zo goed als ik dat monseigneur, de hertog van Bretagne, de winnaar steeds schenkt wat hij wenst. Ik vraag dus morgen aan de hertog uw hand, lieve Isabella. Dit lacht u niet toe, en dat vind ik erg jammer !

Robert de Noirfond keerde zich om en liep in zijn sombere wapenrusting de stenen trappen af. Op iedere trap hoorde men het gerinkel van zijn zilveren sporen...

★

HET was een mooie lenteavond van het jaar 1100. Een eenzaam ruiter galoppeerde in de richting van Rennes. De laatste zonnestralen, die tussen de hoge populieren die de weg afzoomden vielen, deden de wapenrusting van de ruiter schitteren. Op het driehoekig schild op de schabrak van het paard, zag men een leeuw die een serpent verpletterde. Dit wapen was niet gekend in de streek. De ridder moest alleszins een vreemdeling zijn. De boeren, die nog op het veld werkten, bekeken hem nieuwsgierig.

— Wie kan er mij de weg naar het kasteel van Paliseul wijzen ? vroeg de ridder.

Een oude man nam zijn muts af en antwoordde :

— Rijd door het woud dat aan uw linkerhand ligt. Dan vindt u Paliseul aan de andere kant van de rivier, vlak tegenover de doorwaadbare plaats.

Een kwartiertje later reeds had de ridder twee derden van de kleine weg, gemaakt van stenen en keien die de ene zijde van de rivier met het kasteel aan de andere kant verbond, afgelegd toen een ridder in zwarte wapenrusting aan de tegenovergestelde kant de smalle dijk kwam opgereden.

— Edele heer, riep de zwervende ridder, wees zo vriendelijk om te keren. De dijk is zo smal dat wij hier niet met twee rijden kunnen.

Maar de ridder in zwarte wapenrusting was helemaal niet van plan om voor wie dan ook uit de weg te gaan. Zonder te antwoorden gaf hij zijn paard de sporen en stormde in galop vooruit. De zwervende ridder had zich hieraan niet verwacht, zijn paard sprong achteruit en kwam in het water terecht, toch slaagde hij er in in het zadel te blijven. Met het water ter hoogte van de lenden zwommen paard en ruiter naar de overzijde.

IJN

ERD DOOR H. GHION

— Hij heeft geluk dat hij verdwenen is! Ik zou anders eens terug over de dijk zijn gekomen om hem een lesje te geven. Maar uitgesteld is niet verloren. De hemel geve dat ik die sombere ridder terug vind!

★

DUS, sire Bertrand, u was de wapenmakker van mijn arme broeder? vroeg Isabella aan haar onverwachtte gast.

— Ja, madame, Jacques de Paliseul en Bertrand de Corbière waren steeds tesaam zoals twee vingers van dezelfde hand tot op de dag dat uw broer sneuvelde bij het beleg van Antiochië. Bij mijn terugkeer van de kruistocht, ben ik recht naar hier gereden, want dit was de laatste wens van uw stervende broer. « Mijn vader is oud, zei hij mij, mijn zus is alleen om het graafschap te verdedigen tegen de hebzucht van haar machtige buren. Waak over hen, Bertrand. Waak over hen zoals ik zelf het zou gedaan hebben »..

— Edele ridder, antwoordde Isabella, het is de hemel die u vandaag heeft gezonden! Mijn vader kan ieder ogenblik sterven. Hij heeft het bewustzijn zeeds verloren en mijn kozijn koestert sombere planen.

Het jonge meisje vertelde heel de geschiedenis.

— Madame, zei Bertrand, ik zweer bij de nagedachtenis van mijn vriend, dat mijn arm te uwer beschikking is. Ik meen trouwens dat ik baron de Noirfond heb ontmoet. Uit de beschrijving, die u mij van hem gaf, kan ik afleiden dat hij de ridder is die mij in het water stootte. Wilt u mij de eer verlenen morgen uw kleuren te dragen?

— Mijn kleuren?

— Ja, indien u mij toestaat uw kleuren te verdedigen in het steekspel dat morgen plaats heeft, keer ik als overwinnaar terug. Daarvan ben ik heilig overtuigd!

★

VOOR de katedraal van Rennes had men een arena gemaakt, waarin fijn zand was gestrooid en dat afgezet was met hekkens, versierd met rood fluweel en al de wimpels van het hertogdom Bretagne. Al het volk van de stad en van de omgeving was vanzelfsprekend opgekomen om het feest bij te wonen. In de tribunes hadden de edellieden met hun dames en hun dochters plaats genomen. De beste jonge ridders van heel het hertogdom streden met elkaar. Op het laatst bleven er nog slechts twee over : Robert de Noirfond en een jong ridder met onbekend blazoen en wiens gelaat achter z'n helmvizier verborgen was. De trompetten schalden voor een nieuwe aanval.

Robert de Noirfond riep zijn knechten toe :

— Maak een draagberrie klaar. Ik ben van plan niets heel te laten aan die onbekende snoeshaan!

Met de lange lans, stevig onder de arm geklemd, stormden de ridders op elkaar. De schok was geweldig. De lansen kraakten en vlogen aan stukken. Maar geen van de beide kampers had bewogen.

— Het zijn sterke steekspelers! zei de hertog van Bretagne bewonderend.

Te midden van een grote stofwolk stormden de twee ridders opnieuw op elkaar toe. Al de toeschouwers waren overeind gesprongen van spanning en geestdrift.

Robert de Noirfond was door zijn tegenstander uit het zadel gelicht. Loodzwaar viel hij in het zand. Een oorverdovend gejuich steeg op. De jonge onbekende ridder sloeg het vizier van zijn helm op.

— Kom nader! Ik wens de ridder te kennen, die de beste steekspeler van mijn hertogdom kan vellen! zei de hertog.

— Ik ben Bertrand de Corbière, zoon van de opperstalmeester van Provence. Ik heb de kruistocht meegemaakt en daar heb ik het recht gekregen dit wapenschild te dragen dat uwe hoogheid misschien nog niet heeft gezien.

— En wat wenst u als beloning voor deze overwinning, Bertrand? Je bent een dapper ridder. Spreek!

— Aan de dame wier kleuren ik verdedig, komt het recht toe in mijn plaats te antwoorden, antwoordde de jonge paladijn en wendde zich tot Isabella.

Deze was opgestaan en blozend van vreugde knoopte zij de sjaal met haar kleuren om de linker voorarm van de ridder.

— Ik wens dat ridder Bertrand deze kleuren heel zijn leven drage.

De hertog van Bretagne lachte vrolijk.

— U schijnt het beiden eens te zijn, zei hij. Wel, uw wens zal geëerbiedigd worden. Binnen drie weken vieren wij de bruiloft en ik ben peter van uw eerste zoon!...

Het is aldus dat Isabella van Paliseul niet alleen haar graafschap behield, maar een vriendelijk, eerlijk, dapper ridder en trouw paladijn als echtgenoot kreeg!

DE SIMPLON BESTAAT 50 JAAR

WINTER op de Simplon. Een meterhoge sneeuwlaag bedekt soms alle wegen en het is zeer moeilijk er per auto door te geraken. Wat moet het geweest zijn voor 'n postkoets !

HET is 50 jaar geleden dat de eerste trein door de Simplon-tunnel reed. Elf jaar lang had men gewerkt om deze grootse onderneming tot een goed einde te brengen. Men begon inderdaad aan de tunnel op 1 augustus 1898 en het was op 24 februari 1905 dat de laatste explosie langs de gewelven dreunde. Om het gevaar voor instorting zoveel mogelijk te vermijden, had de Winterthur-maatschappij, aan wie dit werk was toevertrouwd, besloten niet één tunnel, maar twee evenwijdig lopende gangen te graven. Toch deden er zich ernstige ongelukken voor. Soms barstten de waterzakken (water opgehoopt in de rots) en zetten een gedeelte van de tunnel onder water, soms moest men door een brokkelige rotswand boren met het gevolg dat de wanden instortten en niet alleen de inspanning van vele dagen harde arbeid vernield werd, maar ook arbeiders de dood vonden. In de berg heerste een temperatuur die soms tot 50 graden steeg ! Kan je je voorstellen wat het is bij deze hitte te werken ? Alhoewel men, dank zij de ervaringen opgedaan met het graven van de tunnels van de mont Cenis (13 km lang op een hogote van 1.300 m) en van de St-Gothard (15 km lang op een hoogte van 1.300 m) uitrusting, bouwmaterialen en werktuigen had kunnen verbeteren en moderniseren, waren ze, in vergelijking met wat ons thans ter beschikking staat, eerder primitief.

INHULDIGING van de eerste tunnel in 1906. Zwitserse en Italiaanse personaliteiten namen plaats in de met bloemen versierde wagonnetjes en reden, evenals de arbeiders die hun werk voltooid zagen, door de tunnel.

Het was Bismarck die het eerst uitpakte met het idee van de Simplon-tunnel, toen hij in een redevoering, uitgesproken in juni 1870, er op wees dat de Duitse regeringen zouden verplicht zijn Italië, over de Alpen en een neutraal grondgebied heen, de hand te reiken. Enkele dagen later, diende M. de Mony, Frans volksvertegenwoordiger, een wetsvoorstel in strekkende tot het openen van een krediet van 50 miljoen voor het boren van de Simplon-tunnel. Deze tunnel zou dienen om de commerciële en politieke relaties aan deze en aan gene zijde van de Alpen weer in evenwicht te brengen. Van dit voorstel kwam niets terecht. Pas dertig jaar later, toen het spoorwegnet zowel in Zwitserland als in Italië een grote uitbreiding nam, dacht men er ernstig aan een tunnel te graven. Inderdaad, het Zwitsers spoor liep tot tegen de Alpen, het Italiaanse ook. Er over moest men echter met... de postkoets ! Het vervoer van reizigers en vrachtgoed duurde lang, was kostelijk, gevaarlijk en in de winter bijna uitgesloten. Het lag dus voor de hand dat er een tunnel moest komen.

LINKS zie je de kleine postkoets die naar het museum verhuisde. Rechts tunnel nummer 1. De rook die je ziet is afkomstig van een explosie (men werkt nog in de tunnel). In het midden, het begin van de tweede tunnel.

DIT kiekje geeft je een idee van het technisch materiaal waarover men toen beschikte. Je ziet de hydromechanische boormachine, die zwaar en moeilijk te hanteren was, maar die knap werk leverde. Ze werd uitgevonden door ingenieur Brandt.

Pas op 4 december 1921 kwam de tweede tunnel eindelijk klaar. De Simplon-tunnel begint te Brigue, op een hoogte van 700 meter, en komt uit in het dal van de Diveria, op een hoogte van 633 meter. Hij heeft een lengte van twintig kilometer. Het avontuur met de postkoets was gedaan, de reis door de Alpen was kinderspel geworden.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE EERSTE KONINGEN

HET begin van de geschiedenis van Rome is niet zo fraai. Men vindt er niets anders dan roof, moord en oorlog. Het leven moet er niet zo zoet en aangenaam geweest zijn. Het leven van een mens had niet veel waarde en de zwakken werden meedogenloos vertrapt. Maar de Romeinen waren ook nog tot iets anders in staat. Het bewijs daarvoor is het feit dat zij het machtigste rijk ter wereld stichtten.

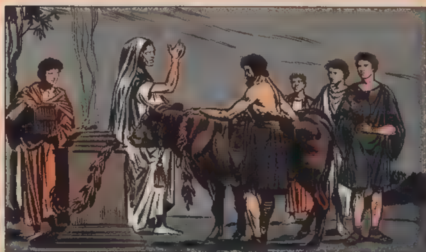
1. — DE SABIJNEN

DE Sabijnen waren in de Oudheid een volk dat in Midden - Italië woonde. Om de stad die hij had gesticht te bevolken ontvoerden Romulus en zijn Romeinen, aldus vertelt de legende, Sabijnse meisjes. De Sabijnen wilden niet dat hun dochters en zusters trouwden met de inwoners van Rome, waarop zij misprijzend neerkeken. Naar het schijnt waren de Sabijnse meisjes zelf het daarmee niet altijd eens! In ieder geval kwam er oorlog van. De Sabijnen belegerden Rome, en konden de stad binnendringen, dank zij het verraad van een vrouw, Tarpeia geheten. De plaats waar Tarpeia door de binnendringende krijgers vertrappeld werd, draagt nog steeds haar naam: rots van Tarpeia.

2. — DE DAMESVREDE

DE Sabijnen stonden dus in de stad, doch daarmee hadden ze nog niet gewonnen. De twee partijen stonden oog in oog en een hardnekkige strijd zou ontbranden. Toen wierpen de Sabijnse vrouwen zich tussen hun echtgenoten en hun broeders en smeekten het gevecht te staken. Zij wilden immers Rome niet meer verlaten. Er stond dus niets anders op dan de vrede te aanvaarden. Om de beurt zou er een Romeins en een Sabijns koning heersen.

3. — KONING NUMA

ROMULUS verdween op geheimzinnige wijze tijdens een onweer. Men maakte van hem een god, die de naam Quirinus droeg. Een Sabijn, de wijze Numa Pompilus, volgde hem op. Deze was zoals al de koningen in de oudheid eerst en vooral een soort van hogepriester. Hij bouwde de tempel van Janus, de god met de twee gezichten, god van vrede en van oorlog. Men noemde hem Numa, de vrome.

4. — TULLUS HOSTILIUS

BIJ de dood van de vredelievende Numa, ging Rome over in handen van de oorlogszuchtige Tullus Hostilius. Hij begon al dadelijk de oorlog met Alba Longa. Om echter een te groot bloedbad te vermijden, werd er besloten dat drie Romeinen zouden vechten tegen drie inwoners van Alba. Voor deze laatste stad werden de drie broeders Curiace aangeduid. Voor Rome de drie broeders Horace. Zij legden de eed af te overwinnen of te sterven. Ongelukkig was een zuster van de Romeinse broeders verloofd met een van de drie broeders Curiace. Zij heette Camilla. Zij was doodsbang. Al spoedig waren twee van de drie Romeinen dood en de drie van Alba gewond...

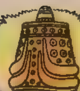
5. — DE DERDE BROEDER

EEN van de drie Romeinen stond dus naast zijn twee dode broeders en voor de drie gewonde broeders Curiace. Hij deed alsof hij vluchtte. Zijn vijanden zette hem na. Plotseling draaide hij zich om en stormde af op zijn drie achtervolgers, die erg verzwakt waren ten gevolge van hun verwondingen. Hij doodde hen alle drie. Helaas! Hij doodde meteen zijn zuster... Alba werd verwoest en de bevolking naar Rome gesleept. Tullus werd opgevolgd door een Sabijn, Ancus Martius.

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Een man in het struikgewas verborgen riep Arbaces...

Ben jij het, Sirdar? Wat doe je hier? Je weet toch, dat ik niet wens dat men je hier ziet...

Excellentie, ik heb u een belangrijke boodschap mee te delen...

Het verloopt enigszins anders dan verwacht. Het nieuws dat Oribal in het land is, verspreidt zich als een lopend vuur. De bevolking loopt naar de wapens en voegt zich bij de krijgers die zich onder het bevel van Alex hebben geschaard. Binnen enkele dagen vormen zij een leger. Bovendien komen zij heel vlug op de hoofdstad toe. Voor het ogenblik bevinden zij zich in de omgeving van Galdesh. Alles laat toe te veronderstellen, dat zij agenten naar hier sturen om de bevolking op te ruien.

Het gaat veel vlugger dan ik verwacht heb. Maar dank zij je inlichtingen zal ik een beslissende slag kunnen slaan. Wij moeten hen echter te Galdesh in het nauw drijven. Binnen een uur stuur ik je mijn bevelen. Ga nu...

Na er zich te hebben van vergewist dat niemand hem ziet, komt Arbaces uit het struikgewas en loopt vlug naar het paleis.

Wij moeten er mee gedaan maken.

De volgende dag komen onze vrienden te Galdesh toe. De bevolking, ingelicht door verkenners bereiden hen een hartelijke ontvangst voor.

Met de tiara op het hoofd doet Oribal zijn intrede in de stad en wordt geestdriftig toegejuicht...

LEVE DE KONING!

NAAR ZÜR-BAKAL!

Iedereen ziet met welk gemak de jonge koning de heilige tiara draagt en juicht hem toe...

Karidal echter tracht de jubelende menigte te bedaren.

Stilte!... Stilte!... Alex, de trouwe vriend van onze koning, de man die hem ondanks vele gevaren tot hier bracht, wenst jullie te spreken.

Vrienden, de koning welke jullie thans toejuichen is nog niet in zijn paleis. De weg naar Zür-Bakal is niet lang meer, doch vol gevaren. Het is daarom dat ik alle dappere en weerbare mannen oproep zich bij ons te scharen. De anderen moeten wapens, balista's en strijdwagens voor ons maken.

Ja, dat doen wij!

Naar Zür-Bakal!... Leve de koning!...

Wij volgen u!

Niemand vermoedt welk drama zich op dit ogenblik op de wallen afspeelt...

HULP!... Ik kan niet meer...

Maar dit hulpgeroep gaat te midden van de juichkreten verloren...

Hulp!... Ik sterf!... HULP!...

35

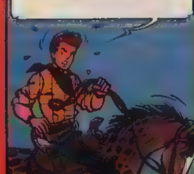
De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

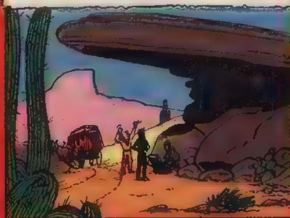
DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

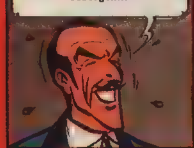
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De Vier Woestijnratten hebben de gouverneur, die naar Wood City reisde, gevangen genomen. Een van hen doet zich doorgaan voor gouverneur en speelt het klaar, al het goud mee te slepen.

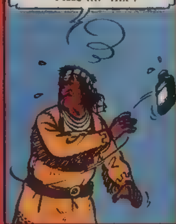

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

KRIJGSRAAD IN DE VROEGE MORGEN

Gauvin vond een schuilplaats bij agent Missin. Stenner telefoneert hem in het huis van Missin. Dit telefoongesprek wordt echter plotseling afgebroken door een gesmoorde kreet. De stem die daarna spreekt is niet die van Stenner...

HALLO ! Hallo ! Gauvin, hoor je me nog ?... Waarom antwoord je niet ?

De Fransman verwijderde de hoorn van z'n oor en lei hem heel langzaam neer. De onrust snoerde hem de keel toe.

— Wel ? vroeg Missin, die zijn gast niet uit het oog had verloren. Wat gebeurt er ?

— Stenner werd verrast door leden van de organisatie. Terwijl iemand hem de mond dichtstopte en trachtte zijn kreten te smoren, probeerde een andere, een andere wiens stem heel erg op die van Stenner gelijkt, het gesprek opnieuw aan te knopen...

— Verdraaid ! Dat is erg. U geeft er zich geen rekenschap van hoe ernstig die zaak is ! Die heren beschikken over machtige middelen. Zij zullen alles in het werk stellen om uit te vissen naar welk nummer Stenner telefoneerde. Als ze ontdekken dat u bij mij bent, dan...

GAUVIN haalde de schouders op en antwoordde :

— Missin, nu vaart u tegen wil en dank in hetzelfde schuitje als ik. Maar, u hebt gelijk. Zij zullen uitvissen waar ik ben en ze zullen uw villa in een waar slagveld herschapen. Hoe laat is het ?

— Vier uur in de morgen.

— Hoeveel tijd hebben we nodig om naar Buenos Aires te rijden ?

— Een uur met de wagen.

— Naar de ambassade kunnen we niet gaan, dat is te gewaagd. Er staat slechts één ding op : bij onze ambassadeur aankloppen en hem om onderdak verzoeken.

— Dat is een dwaasheid !

— Ja, dat is misschien een dwaasheid, maar ik verkies ze boven de kogels van de scherpschutters van de Organisatie H.

Missin antwoordde niet dadelijk. Hij poetste zijn bril schoon en keek naar de vloer. Hij moest het gevaar dus in de ogen zien. Toen hij zich daarvan ten volle bewust was, veranderde zijn aarzeling, zijn vrees voor het schandaal in de koorts die de soldaten aangrijpt als ze weten dat het bevel tot de aanval ieder ogenblik kan gegeven worden.

— Ik ben akkoord, Gauvin, zei hij beslist. We vertrekken. Ik speel het spel mee tot het einde toe. Die schurken zullen ons niet neerleggen, zonder dat we strijden tot het uiterste !

DE DIPLOMATIE MENGT ZICH IN DE ZAAK

NOOIT had de Franse ambassadeur in Argentinië zo'n geschiedenis gehoord. Als diplomaat was hij gewoon zijn ware gevoelens zorgvuldig te verbergen, ditmaal echter kon hij z'n verrassing en z'n ontsteltenis niet onder stoelen of banken steken.

— Dat is een echte roman, mompelde hij nadat hij aandachtig naar het verhaal van Gauvin had geluisterd. En waar zijn de foto's waarover u sprak ?

— Hier zijn ze, antwoordde Serge, en toonde de diplomaat het minuscuul apparaat dat in de hiel van z'n schoen verborgen was.

De ambassadeur bekeek die miniatuur-kamera met geamuseerde nieuwsgierigheid.

— Wenst u de foto's zelf te ontwikkelen of kan ik ze aan een laborant van de ambassade geven?

— Kan u die man volledig vertrouwen ?

— Volledig.

— In orde. Wanneer kunnen we de proeven hebben ?

— Binnen één uur, anderhalf uur... In ieder geval kunnen wij de minister van Binnenlandse Zaken niet voor 10 uur bereiken. Zodra me audiëntie wordt verleend, zal ik u verwittigen. Intussen bent u mijn gasten.

— Ik raad u dringend aan wat rust te nemen, mijnheer Gauvin, vervolgde hij. U ziet er tamelijk moe uit. De emoties van vorige nacht hebben u beslist erg aan-

gegrepen. Ik laat een kamer voor u klaar maken.

STENNER ■ IN GEVAAR

COSTARENA snakte naar adem. Hij haalde een grote zijden zakdoek te voorschijn en bette er zich het voorhoofd mee, dan zakte hij neer op een bank en zuchtte diep. Stenner zat roerloos en met opeen geklemde tanden naast hem. Hij bestudeerde de situatie. Voor hem was ze alles behalve briljant. Men had hem op heterdaad op verraad betrapt en hij wist welk lot hem wachtte. Indien men hem niet onmiddellijk uit de weg had geruimd, zoals dit steeds het geval was met leden van de organisatie die de vijand hadden geholpen, en indien men hem, na hem acht uren te laten wachten, ten slotte naar een geheime schuilplaats van Nummer één had gevoerd, was dit enkel en alleen omdat ze hem wilden ondervragen. Ze wilden weten waar Gauvin was en wat Gauvin van plan was.

— Gelukkig maar dat Gauvin gehoord heeft dat er iets haperde en de verbinding onmiddellijk heeft afgebroken, dacht Stenner... Indien Gauvin zich heeft kunnen redden en op dit ogenblik veilig is, bestaat er voor mij een geringe kans het er levend af te brengen. De kans was heel klein, maar toch zou hij er van gebruik maken en trachten zoveel mogelijk tijd te winnen...

De Dodge bereikte Avellaneda, een fabriekswijk die zich ten oosten van de hoofdstad uitstrekt, en sloeg dan een weg in die Stenner niet kende.

— Waarheen voer je me ? vroeg Stenner.

— Dat zal je vroeg genoeg weten, amigo mio, antwoordde Costarena zeemzoet en zonder het hoofd om te draaien.

Stenner drong niet aan. Hij vroeg de toelating een sigaret op te steken. Dit werd hem toegestaan. Hij leunde in de kussens, sloot de ogen half en trachtte zich voor te bereiden op hetgeen hem te wachten stond...

Hij vond het jammer dat hij Gauvin niet beter had kunnen helpen. Reeds lang stond het bij hem vast, dat hij de organisatie zou verlaten zodra hij daartoe een gelegenheid kreeg. Eens moest de abces barsten, dus... Indien hij er het hachje moest bij inschieten, zou hij ten minste sterven met de zekerheid dat hij de wereld een grote dienst had bewezen...

*

NUMMER EEN had zich, zoals het zijn gewoonte was, verborgen onder een zwarte kap. Naast hem, lijkbleek, totaal uitgeput en met ogen die schitterden van koorts, zat S-13. Hij beet zich op de lippen en bekeek Stenner met een blik waarin haat en woede te lezen stond. De zwijgzaamheid en beheersing, waarvan hij voor het overige blijk gaf, maakte deze blik nog onheilspellender...

VOLGENDE WEEK :

NUMMER EEN TREKT HET MASKER AF

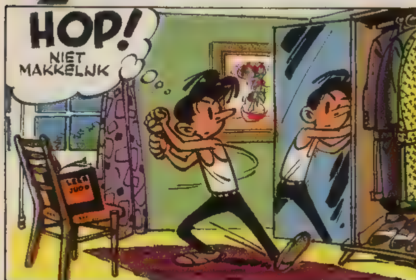
s-
GM-
amilton
e (FM).

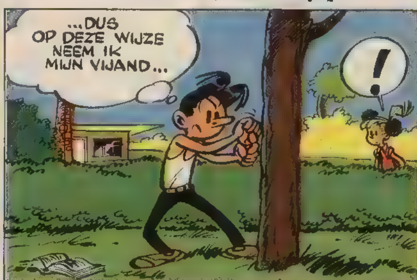

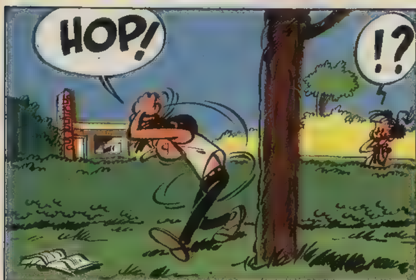
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

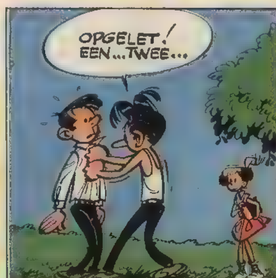

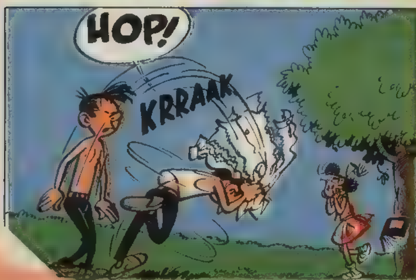

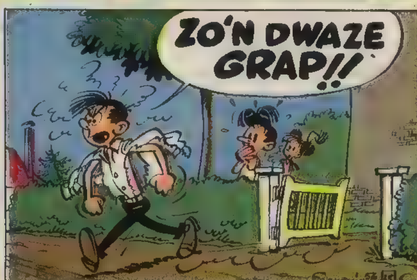

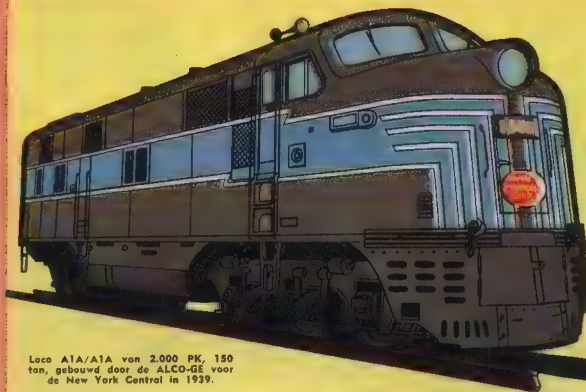

AMERIKAANSE DIESEL-LOKOMOTIEVEN

TEKST EN TEKENINGEN
VAN PHIL DAMBLY

★ ★ ★

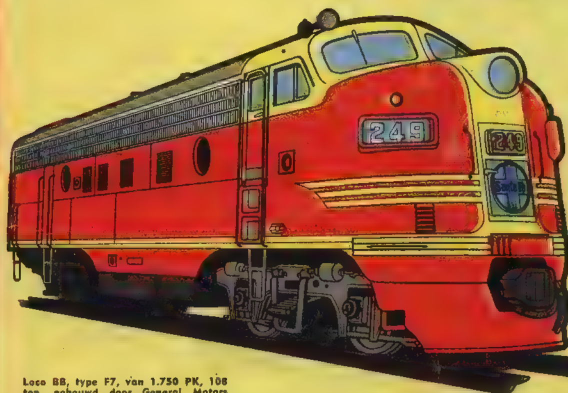

Loco A1A/A1A van 2.000 PK, 150 ton, gebouwd door de ALCO-GE voor de New York Central in 1939.

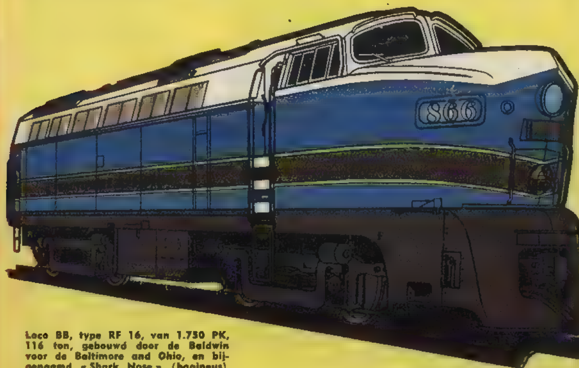
HET was in oktober van het jaar 1925 dat de eerste lokomotief met Dieselmotor haar intrede deed in de Verenigde Staten. De Dieselmotor bleek heel veel kwaliteiten te hebben, want het aantal Diesellokomotieven werd bestendig opgevoerd en thans zijn 80 % van al de lokomotieven die in Amerika rijden Diesels.

De eerste Amerikaanse Diesellokomotief woog 60 ton en had een vermogen van 300 PK. Van model was deze lokomotief eerder log. De Diesellokomotieven, die thans sporen, hebben een aerodynamische lijn, verhoogde pilootkajuit en machtig koplicht. De silhouet is deze van de Diesellokomotieven welke de laatste jaren ook in het Europees spoorwegnet werden ingeschakeld. Over het algemeen zijn de Amerikaanse lokomotieven in bontere kleuren geschilderd dan de Europese. Sommigen hebben een matte grondkleur, versierd met overlangse strepen in schitterende tinten. Hun vermogen schommelt tussen 1.600 en 2.500 PK, zij wegen van 100 tot 150 ton. De afstanden, die de Amerikaanse treinen afleggen, zijn over het algemeen zeer groot. Bijna allen tellen vijf en twintig wagens en het is vaak nodig, om deze met een hoge gemiddelde snelheid te trekken, twee, drie of vier lokomotieven aan te hechten.

De bijzonderste Amerikaanse konstrukteurs zijn : American Locomotive Company & General Electric (ALCO-GE), General Motors-Electro Motive Division (GM-EMD), Baldwin - Lima - Hamilton (BLH), Fairbanks-Morse (FM).

Loco BB, type F7, van 1.750 PK, 108 ton, gebouwd door General Motors voor de Atchinson, Topeka and Santa Fe Railroad.

Loco BB, type RF 16, van 1.750 PK, 116 ton, gebouwd door de Baldwin voor de Baltimore and Ohio, en bijgenaamd « Shark Nose » (haaineus).

HET MODERN "VLIEGEND TAPIJT"

DAT is iets wat we allemaal zouden moeten hebben : EEN VLIEGEND TAPIJT ! Je zal zeggen : dat ding ziet er niet uit als een tapijt, het is een vliegtuig. Goed, je hebt gelijk. Het is echter een eigenaardig vliegtuig. Je kan het opplooien en dan is het slechts een klein pak, dat je naar het vliegveld draagt. Daargekomen neem je een pomp en op vijf minuten is je vliegtuig opgepompt en startklaar. Boven op de vleugels wordt er een kleine motor gezet. Er is een Brits model « Vliegende Matras » genaamd met een motor van 65 PK. en een maximum snelheid van 80 km per uur.

DE POS

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

ZOU JE EEN GOED DIPLOMAAT ZIJN ?

10 PUNTEN : Inderdaad, beste vriend, je hebt stof om diplomaat te worden. Pas op, blijf steeds eerlijk.

VAN 7 TOT 9 PUNTEN : Wees een beetje soepeler en ook jij kan een goed diplomaat worden.

VAN 4 TOT 6 PUNTEN : Je zegt al wat er op je tong ligt. Zo iets doet een goed diplomaat natuurlijk niet.

VAN 1 TOT 3 PUNTEN : Neen hoor, jij mag er niet aan denken diplomaat te worden later. Je draagt het hart op de hand en je zegt steeds ronduit je mening ook al kwets je daarmee je vrienden.

NUL : Altijd brutaalweg zijn mening zeggen helpt niet vooruit. Er zijn omstandigheden waarin men zich moet bedwingen.

DE DOMSTE VAN DE KLAS !

DIT is echt gebeurd in Beieren. Een automobilist heeft motorpech op de grote weg. Hij knoeit een hele tijd aan z'n wagen maar kan hem niet weer op gang brengen. Een jongen van een jaar of tien slentert voorbij en vraagt: « Kan ik je misschien een handje helpen ? » — « Weet je iets af van auto's ? » zegt de automobilist een beetje wantrouwig maar blij tegelijkertijd, omdat hij nu ten minste met iemand een praatje kan slaan. De jongen werpt een blik op de motor, een paar handgrepen en... het wonder gebeurt. De motor draait weer ! De automobilist geeft de jongen wat voor z'n spaarpot en zegt dan : « Maar, vertel me eens, waarom ben jij niet op school ? » — « De inspekteur komt vandaag en de meester zou niet willen dat hij juist mij zou ondervragen, want ik ben de domste van de klas ! » De automobilist lachte zich haast een bult want hij was de inspekteur !...

MECHANISCH BOUWEN

TE Warschau werden er proefnemingen gedaan met een machine die 60.000 stenen per minuut kan zetten. De machine is verder ook in staat cement te maken en muren te metsen van om het even welke dikte.

NIEUWS IN

● Acht jaar geleden telde Nederland 8.684.000 inwoners, thans 10.609.000. Gedurende dezelfde periode steeg het aantal inwoners in België van 8.374.000 tot 8.830.000.

● Men is er in geslaagd brood en taartjes geruime tijd kersvers en knappend te houden door een eenvoudig procédé : men haalt het brood en de taarten uit de oven en brengt ze in een vertrek waar een temperatuur van —2° heerst.

● In Duitsland zal men binnenkort eieren in plastiek

DOE HET GERUST

IN een restaurant van Chicago kan men de volgende raad lezen : « Indien u uw sigarettenasse in uw kopje wil storten, doe het gerust. Vraag in dit geval echter aan de kellner uw koffie in het asbakje op te dienen ! »

WERD DE ZUURKOOL IN CHINA UITGEVONDEN ?

DE Amerikaanse fabrikanten van zuurkool, een schotel die aldaar zeer geliefd is, hebben te Chicago een congres gehouden. Zij luisterden er naar een verslag over de oorsprong van dit gerecht. De zuurkool zou inderdaad voor het eerst zijn klaargemaakt in China, ongeveer driehonderd jaar voor Christus, d.w.z. toen de Grote Muur gebouwd werd. De Tartaren hebben de zuurkool ingevoerd naar Duitsland. Zeer benieuwd te weten hoe onze oosterburen deze pil zullen slikken !...

HET KORT

verpakking verkopen. Iedere verpakking bevat 12 eieren, is verdeeld in evenveel afneembare kompartimentjes en overdekt met een doorschijnende film. Men kan de eieren met of zonder de verpakking koken.

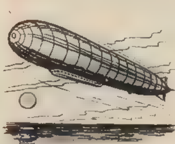
● Een jong Zoeloe-meisje waste het linnen in een rivier nabij St-Lucy-Bay. Een krokodil beet haar plotseling in het been. Het Zoeloe-meisje beet de krokodil in de snuit en... de krokodil liet haar prooi los en verdween ijlings. Dat meisje heeft bepaald een sterk gebit!

LEVE HET LAWAAI!

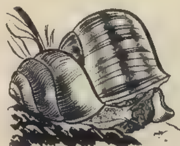

WIJ meenden dat de gasten in een hotel rust en kalmte wensen, maar dit schijnt wel een vergissing, want te New York is er een groot hotel « Edison » dat zich heeft gespecialiseerd in lawaai dat op wens van de klant afgeleverd wordt : babygehuil, hoefgetrappel, blaten, hinniken, enz , enz Om dit « lawaai » te bekomen, hoeft de klant slechts naar het bureau van het hotel te telefoneren en enkele momenten later worden de opnamen afgeleverd. Niks voor ons!

DE BALLON HEEFT WEER TOEKOMST?

MEN meende dat de tijd van de ballons voorgoed voorbij was. Een Duits ingenieur denkt er ernstig aan dit vervoermiddel nieuw leven in te blazen. Zijn eerste ballon die over enkele maanden zou kunnen opstijgen is voorzien van drie omhulsels, zodat ieder ontploffingsgevaar vermeden is. Nadien zou hij zeppelins bouwen van 100.000 à 200.000 m3, die regelmatig de Atlantische Oceaan zouden oversteken. Een zeppelin zou van tweehonderd tot vierhonderd passagiers kunnen vervoeren en de grote plas in acht en twintig uur oversteken. De passagiers zouden er meer komfort in vinden dan in om het even welk modern vliegtuig. Dat is veel waard, maar beter is het feit dat de reis driemaal minder zal kosten dan in de toeristenklasse van een vliegtuig.

SLAKKENOORLOG

HONOLULU, de parel van de Hawaieilanden, krioelt van de huisjesslakken die ieder jaar een mooi deel van de oogst opeten. Om van deze ongewenste snoepers verlost te geraken, hebben de autoriteiten van Honolulu per vliegtuig andere slakken ingevoerd. Deze zijn echte kannibalen! Men hoopt en wenst dat zij hun naam zullen eer aandoen, met andere woorden : dat zij hun broeders en zusters-huisjesslakken, die zich tevreden stellen met planten, in drie tellen oppeuzelen!...

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

DE WIL

VANDAAG nemen wij het streepje van de t onder de loupe. Dit streepje heeft inderdaad een grote betekenis.

Wanneer dit streepje precies op zijn plaats staat, d.w.z. in de bovenste kwarthelft van het been van de t (fig. 1), werd deze t gemaakt door iemand met een beslist karakter, met een uitgesproken wil.

Staat het streepje van de t helemaal bovenaan, wil dit zeggen dat de schrijver in kwestie autoritair is, er eigen ideeën op nahoudt en geen tegenspraak duldt. (Fig 2.)

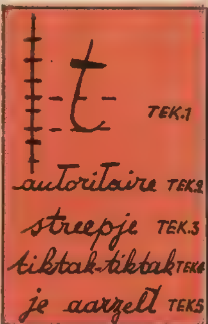
Staat het streepje zo hoog dat het helemaal boven de t zweeft, heeft men te doen met iemand die autoritair en zeer intelligent is.

Werpen wij nu even een blikje naar beneden toe. Wanneer het streepje van de t juist boven de kleine letters staat, betekent dit gehoorzaamheid. (Fig. 3.)

Wanneer het streepje van de t echter de kleine letters raakt, betekent dit onderwerping.

Daalt het streepje van de t nog lager onthoofdt het als het ware de kleine letters, betekent dit dat de schrijver in kwestie blind gehoorzaamt en zijn eigen personaliteit geheel wegcijfert. (Fig. 4.)

Het gebeurt wel eens dat het streepje van de t niet naar rechts wordt geschreven, maar naar links toe. Dat is iemand die steeds aarzelt en nooit een be-

sluit kan nemen. (Figuur 5.)

Is het streepje van de t erg lang (in dit geval loopt het naar rechts) betekent dit dat de schrijver in kwestie veeleisend is en niet altijd de vrijheid van zijn evennaaste respekteert.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit* : PUBLI-ART
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

• Oplage gekontroleerd door Devea.

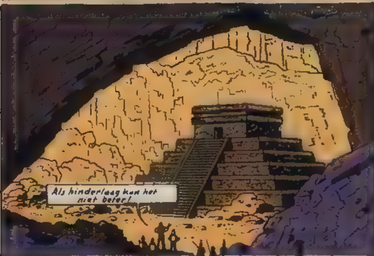

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Magon is naar de verboden zone gegaan en om er te beraadslagen met Tlalak, de koning van de Barbaren...

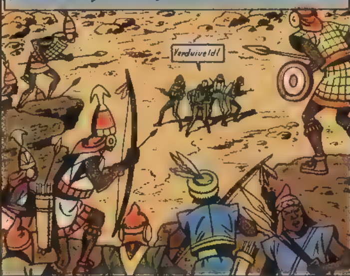
Heel lang marsjeren ze door de doolhof van puinen, die de grenzen van het rijk van de Barbaren beschermt, en komen eindelijk op een open plaats tussen granietrotsen waar een tempel staat...

Op dit ogenblik schalt er een oorlogsbazuin. De echo's rollen langs de hoge rotswanden...

Plotseling komen er talrijke krijgers van achter de rotsen te voorschijn en omsingelen de verbaasde Atlanten.

Zij staan op het punt hun leven duur te verkopen als Tlalak, omringd van zijn lijfwacht op de drempel van de tempel verschijnt...

Magon loopt onmiddellijk op de koning toe. Deze laatste bekijkt zijn gast met een sarcastisch lachje...

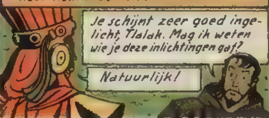
Magon en zijn twee lijfwachten gehoorzamen. De zware deur van de tempel valt onmiddellijk achter hen dicht...

De koning gaat op zijn beurt zitten en neemt onmiddellijk het woord.

Magon is uit zijn lood geslagen en het kost hem moeite te antwoorden...

De koning geeft een teken. Een man komt uit de schaduw te voorschijn... Het is Olrik! De schurk, die men dood waande, gestikt in de dampen van de "Ketels van de Hel"!

De schurk wendt zich tot Magon en verklaart:

Magon, die eindelijk zijn koelbloedigheid heeft weergevonden, onderbreekt hem...

Er wordt geschreeuwd en hard op de deur gebonsd...

Onze TEKEN-FILM

JAAKSKE met de toverfluit

De lente is in het land! Ik zou een koncert willen geven ter ere van alle vogels van het woud...

Ik wou dat ik een spreeuw was!...

DZONG!

Neen, ik bedoel natuurlijk een nachtigaal...

Een... twee... drie...

Wat is dat?

MOOi!

KWAAK

WIEGEIT

SSKRRR

?!

wiiii

DZZOEM

ZIEP

Alles is doodstil, iedereen luistert naar me...

AFSCHUWELIJK!

ER UIT!

Wat wil die snotaap hier?

Zo waar ik specht heet, nooit hoorde ik zo'n vreselijk lawaai!

SSJRRONKK

ER UIT !
SSKRINK
PIOET

OEI ! AAI !

We zetten hem na!

Vandaal!
Awoert!

De benen nemen zal wel 't best zijn!...

HUIS TE KOOP

Je zou wel wat beleefder kunnen zijn, jongeman!
HUIS TE KOOP

Ik ben er van verlost!

Hier ben ik gerust...

RRRRR
ZZZZZZ

SSJRINK

KRAAAA

Wat nu weer ?

Nu zie ik er netjes uit!

Maar wat wil je, het genie wordt altijd bespot en verguisd!

Hé? Wat?

Ik droom of... ik ben gek!

Daar moet ik het fijne van weten!

Een wandelende fluit?

Stop! Stop zeg ik je!

En ze kruipt bovendien een boom op?

Neen, dat is te veel! Ik zal eens eventjes met die boom schudden...

... tot er geen blad meer op staat!

!?

HULP!

PLOF

Nu is het een waterfluit... Vreemd!...
Blub... Blub...

M'n arm een beetje rekken...
Blub!...

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en... de anderen!

